

Mauri Hörhö odottaa bussia aamuyöllä klo 03.45. Määränpäänä ei enempää eikä vähempää kuin Suomen pääkaupunki Helsinki. Rautatientorilla järjestetään mielenilmaus johon Mauri aikoo osallistua. -Saatana joku roti pitää näihin asioihin saada. Hallitus sanelee leikkaukset palkoista ja mutiaiset vie loput. Mauri Hörhö ei ole elämänsä päivänä ollut työttömänä eikä edes sairauslomalla vaan sissin sitkeydellä on hän aamuisin raahautunut työmaalle. Tai jos ihan tarkkoja ollaan niin vuonna 1988 maaliskuuisena perjantaina hän joutui lähtee työpisteeltään Oy BDM Steel Mechanic Ltd:n (entinen Eskon Metalli Ky) hallilta Jurvasta 8 minuuttia ennen työajan päättymistä ensiapuun, jossa selvisi miehellä olevan lievähkön aivoinfarktin. Liuotushoito pelasti Maurin, mutta työpaikallaan hän ei maanantaina kertonut mitään asian vakavuudesta. -Migreeninpoikasta, hän kuittasi nuoren innokkaan pikkupomon kyselyt perjantaisesta lääkäri- käynnistä. Nyt oltiin kuitenkin matkalla osoittamaan mieltä hallituksen esittä- miä pakkokeinoja vastaan. Linja-autossa käytiin kiivasta keskustelua hallituksesta, ministereistä ja pakolaispolitiikasta. Terästystäkin otettiin, vaikka Mirja oli kotoa lähtiessä teroittanut moneen kertaan ettei viinanperkeleeseen tarvitse matkalla sortua. -Sinä oot juovuksissa sellaanen saatanan velto änkylä, että minkinrehuksi joutaisit, oli Mirja huikannut oven raosta vielä perään. Vittuako sekin sellaista meni sanomaan. Jos nyt nuorena oli joskus tullutkin viinan kanssa kylillä vähän hankaluuksia niin ei kai siitä nyt koko elämää tarvitse vittuilla, hänkin sentään jo 61 vuotiaaksi kypsynt. Ei sillä, hyvä vaimo se on ja kaksi tervettä lastakin minun kanssa tehnyt ja kasvattanut. Poika jo pian neljäkymmenen ja tytärkin täyttää ensi kuussa 30. Pojalla on kiva vaimo ja kolme pientä lasta, faariksi minua sanovat. Tytär erosi pari vuotta sitten. Se minua harmitti ihan tosissaan. Eero oli kovasti mieluinen vävykandidaatti. Koulujakin käynyt ja kaikin puolin kunnollinen mies ja hyvästä perheestä. Mutta minkäs sille mahtaa jos nuorten tiet eri suuntiin lähtee niin sitten se on vaan niin. No pääasia, että molemmat lapset on heteroita. Sitä en kestäisi jos joku vitunmaistaja olisi tyttärestä tullut tai poika kulkisi käsi kädessä miehen kanssa kaupungilla. Ei Jumalauta. Eivät olisi minusta lähtöisin semmoiset. Eikä Mirjasta. Viina virtaa bussissa ja riitaakin alkaa mielenosoittajien välille tulla vaikka kaikesta periaatteesta samaa mieltä ollaankin ja yhteisen asian takia matkaa tehdään. Parkanon Shellillä Maurilla unohtuu kusikourulla housujen avaaminen ja lämmin kusi valuu lahjetta pitkin lattialle. Kahvijonossa alkaa viemistyttää siihen malliin, että karkkipussihyllä kaatuu Maurin edeltä lattialle ja metallikoukku jossa pussit roikkuu repii ilkeännäköisen syvän viillon poskeen. Työkaveri Ipe auttaa veristä miestä ylös lattialta, Mauri yrittää lyödä heti. Lopulta tilanne saadaan rauhoittumaan ja nuori myyjätyttö puhdistaa Maurin haavaa ja yrittää laittaa siihen laastaria. -Mee sinä huora siitä vittuun saatana, Mauri sössöttää ja lähtee pyrkimään takaisin bussiin. Lapsiperheet ovat jo poistuneet rakennuksesta. Rautatientorilla väkeä on paikalla paljon. Vastan kävelevälle Vihreiden puheenjohtaja Ville Niinistölle, Mauri huutaa kymmenen sentin päässä naamasta: HOMO! Mauri ei voi sietää homoja eikä ulkomaalaisia. Kaikki telkkarista tutut naamat ovat homoja. Mauria ei haittaa lehtikuvat kuolleista lapsista rannalla eivätkä kuvat surkeista oloista pakolaisleireiltä. Mitä vitun väliä. Nehän on ulkomaalaisia ja kaikki varmaan homojakin. Maurin mielestä suomalaiset on jokaisella mahdollisella mittarilla mitattuna parasta väkeä koko maapallolla. No ehkä nyt ei suvaitsevaisuuden mittarilla, mutta kaikilla muilla mittareilla kyllä. Ihmispaljoudessa humalainen Mauri kompuroi omiin jalkoihinsa ja kaatuu suulleen katukivetykselle. Noustessaan hän näkee miten veriseen lammikkoon jää kaksi etuhammasta. Otsassa tuntuu olevan helvetillisen iso kuhmu. No aivan sama, pääasia on että saa osoittaa mieltä, koska oikeus siihen on olemassa. Kotona Mirja katsoo uutisia televisiosta. Myötähäpeä on käsinkos- keteltava, kun hän huomaa humalaisen, verisen ja hampaattoman Maurin muikistelevan kameralle Timo Soinin haastattelun

aikana tämän takana. Samassa soi puhelin. Naapurin Anneli soittaa: -Teidän Mauri oli telkkarissa. Mirjan tekisi mieli itkeä, mutta tuon juopon kyrvän takia ei viitsi edes sitä. Puhelimen hän sammuttaa. Ja television. Sammumispisteessä oleva Mauri on päätenyt kolmen vieraan miehen kanssa hotellijatkoille Vantaalle. Mukana on myös joku liki seitsemänkymppinen, järjettömässä humalassa oleva nainen joka on lähtenyt mukaan jostain juottolasta. Mauria huomattavasti nuoremmat miehet yllyttävät tätä työntämään naamansa nyt jo nukkuvan naisen jalkoväliin. Mauri repii naisen housut pois jaloista ja työntää naamansa tämän persevakoon. Kännykkäkamerat kuvaavat ja naurunremakan säestämänä kuvia lähetellään sosiaaliseen mediaan. Mauri suuttuu ja lähtee hortoilemaan ulos hotellista. Ulkona on taksi. Kuin tilauksesta. Mauri rojahtaa takapenkille ja tajuaa kuskin olevan ulkomaalaisen. Mauri ottaa kuskia kiinni kurkusta ja ehtii huutaa: -saatanan pakolai... ennen kuin kuski ehtii suihkuttaa pippurisumutetta Mauri Akseli Hörhön silmiin. Poliisit vievät vaikeroivan miehen putkaan nukkumaan päänsä selväksi. Aamulla Mauri pääsee putkasta. Edessä on kohmeloinen kotimatka junalla. Junasta hän yrittää soittaa Mirjalle. Ei vastaa. Seinäjoen asemalta Mauri soittaa tutulle taksikuskille ja pääsee kuin pääseekin kotiin. Pihassa seisoo vieras auto. Mauri kävelee sisään ja tuulikaappiin vastaan tulee Mirja, joka sihisee hampaiden välistä: Saatanan karvamato miten saa taas hävetä! Meillä on vieraita, yritä käyttäytyä! Olohuoneeseen päästyään hän näkee sohvalla tyttärensä ja kahvinpavun värisen miehen, joka nousee nopeasti ylös, tulee hymyillen käsi ojossa kohti Mauria ja sanoo: – Moi mä oon Saeed ja mina rakastan sinu tytär!